

РЕШЕНИЕ

№ 5061

гр. София, 25.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 01.07.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Людмила Коева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **5113** по описа за **2022** година докладвано от съдия Людмила Коева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и сл. от АПК, във връзка с чл.63в от ЗАНН.

Образувано е по касационна жалба от ЗД [фирма] срещу Решение № 1477/27.04.2022 г. по НАХД № 11388/2021 г. на СРС, НО, 3 състав. С обжалваното решение е потвърдено Наказателно постановление № Р-10-581 от 16.07.2021 г., издадено от заместник-председателя на КФН, ръководещ Управление „Застрахователен надзор“, с което на дружеството на основание чл. 644, ал. 2, пр. 2, вр. ал. 1, т. 2 от КЗ, е наложена имуществена санкция в размер на 2500 лв., за нарушение на чл. 108, ал. 1 от КЗ.

В касационната жалба са изложени доводи, че постановеното решение е незаконосъобразно поради неправилно тълкуване на материалния закон и допуснати съществени процесуални нарушения. Касационният жалбоподател твърди, че нарушението не е повторно, поради което е неправилна наложената с издаденото наказателно постановление санкция. Същият твърди, че в АУАН се съдържат факти за извършено нарушение по чл. 108 от КЗ, но няма данни да е налице предишно извършено нарушение от същия вид. Посочва, че процесното НП не съответства на фактическата обстановка, описана в АУАН, тъй като в него е посочено, че извършеното нарушение е повторно. Моли се обжалваното решение да бъде отменено, като бъде отменено и издаденото наказателно постановление.

В съдебно заседание касаторът не се представлява.

Ответникът – Комисия за финансов надзор – в съдебно заседание се представлява от юрк. Н., който оспорва касационната жалба и моли същата да бъде оставена без уважение. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Софийска градска прокуратура се представлява от прокурор Ю., който счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд – София град, I касационен състав като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните и в рамките на касационната проверка, извършена съгласно чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационна жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 от АПК, във вр. с чл. 63в от ЗАНН и от надлежна страна, поради което е допустима за разглеждане.

Разгледана по същество жалбата е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е установил, че на 12.05.2021 г. в КФН постъпила жалба от В. В. С., с оплакване от определения размер на обезщетение по предявена претенция. От ЗД [фирма] са изискани обяснения по случая и заверени преписи от всички документи, касаещи претенцията.

След проверка на предоставените от застрахователя документи било установено, че на 11.01.2021 г. пред ЗД [фирма] била предявена претенция за изплащане на застрахователно обезщетение от А. М. С., по повод настъпило застрахователно събитие - ПТП на паркинг, в резултат на което са причинени увреждания на лек автомобил „Форд Фиеста“ с рег. [рег.номер на МПС], собственост на В. В. С..

Завеждането на претенцията било на основание сключен договор за задължителна застраховка „Гражданска отговорност“ на автомобилистите по застрахователна полица № BG/02/120002692455.

На датата на завеждане на претенцията – 11.01.2021 г., пред застрахователя били представени всички писмени доказателства, необходими за установяване на основанието и размера на предявената претенция, ведно с банкова сметка за превод на определеното обезщетение. На същата дата е извършен и оглед на увреденото МПС.

На 22.04.2021 г. на С. било изплатено обезщетение в размер на 121,56 лв. по предоставената банкова сметка.

Бил съставен АУАН № Р-06-506/08.06.2021 г.

Въз основа на АУАН било издадено Наказателно постановление № Р-10-581 от 16.07.2021 г.

Решението на СРС е валидно, допустимо и правилно.

Районният съд правилно е приел, че АУАН и НП отговарят на изискванията на чл. 42 от ЗАНН и чл. 57 от ЗАНН. В тях са посочени фактите, относими към установяване на нарушението и определяне на вида му, както и нарушената законова разпоредба. При съставянето им са спазени изискванията на чл. 40, ал. 1 от ЗАНН. Същите са предявени по реда на чл. 43, ал. 1 от ЗАНН. АУАН и НП са съставени от компетентни органи. При издаването на АУАН и НП не са допуснати съществени процесуални нарушения.

В разпоредбата на чл. 108, ал. 1 от КЗ е предвидено, че застрахователят е длъжен да се произнесе по претенцията по застраховки по раздел I от приложение № 1 или по т. 1 - 3, 8 - 10 и 13 - 18, раздел II, буква „А“ от приложение № 1, които не са застраховки на големи рискове, в срок до 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106, като: т. 1. определи и изплати размера на обезщетението или застрахователната сума, или т. 2 мотивирано откаже плащането. Съгласно чл. 496, ал.

1 от КЗ срокът за окончателно произнасяне по претенция по задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите не може да е по-дълъг от три месеца от нейното предявяване по реда на чл. 380 от КЗ пред застрахователя, сключил застраховката "Гражданска отговорност" на автомобилистите, или пред неговия представител. Според разпоредбата на чл. 108, ал. 3 от КЗ, когато не са представени всички доказателства по чл. 106 от КЗ, се прилага срокът по чл. 496, ал. 1 от КЗ. С оглед на изричното разграничение по чл. 108, ал. 3 от КЗ, при претенция по застраховка "Гражданска отговорност на автомобилистите", съгласно чл. 108, ал. 1 от КЗ застрахователят трябва да се произнесе по нея, в срок от 15 работни дни от представяне на всички доказателства по чл. 106 от КЗ, за установяване на основанието и размера ѝ.

Видно от събраните доказателства в хода на съдебното производство пред СРС, ЗД [фирма] не е изисквало допълнителни доказателства за установяване на основанието и размера на претенцията, поради което за дружеството е възникнало задължение в срок от 15 работни дни от представянето на всички доказателства по чл. 106 от КЗ да се произнесе по същата. Всички необходими документи по претенцията са представени на застрахователя на 11.01.2021 г., поради което произнасянето е следвало да бъде направено не по-късно от 01.02.2021 г.. Предвид това, настоящият решаващ състав намира, че не е спазен императивно установеният срок в чл. 108, ал. 1 от КЗ.

Правилен е изводът на районния съд, че извършеното нарушение е повторно по смисъла на § 1, т. 51 от ДР на КЗ. Видно от събраните в хода на съдебното производство доказателства, нарушението е извършено в едногодишен срок от влизане в сила на Наказателно постановление № Р-10-821/17.09.2019 г. /влязло в сила на 16.03.2020 г./, с което е наложено наказание за същото по вид нарушение.

Съгласно чл. 644, ал. 2 от КЗ при повторно нарушение наказанието по ал. 1, т. 2 за нарушение на разпоредбите на КЗ е от 2000 до 40 000 лв. Определената имуществена санкция е в размер на 2500 лв., като е ориентирана към законоустановения минимум и същата не следва да бъде намалена.

С оглед формалния характер на извършеното нарушение и степента на засягане на обществените отношения, касационната инстанция изцяло споделя доводите на районния съд относно неприложимостта на чл. 28 от ЗАНН към конкретния случай, поради което не намира за необходимо да преповтаря изложеното от него в тази насока.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на първоинстанционното решение, и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че спрямо обжалваното решение не са налице касационни основания, които да налагат неговата отмяна.

Настоящият съдебен състав намира, че решението на първоинстанционния съд се явява правилно и законосъобразно постановено, поради което следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора на ответника се дължи юрисконсултско възнаграждение на основание чл. 63д, ал. 3 от ЗАНН, определени на основание чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 37 от ЗПП, във връзка с чл. 27е от Наредбата за заплащане на правната помощ, в размер на 80 лв.

С оглед изложеното и на основание чл. 221, ал. 2 АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, I касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1477/27.04.2022 г. по НАХД № 11388/2021 г. на СРС, НО, 3 състав.

ОСЪЖДА [фирма] с ЕИК[ЕИК], с адрес: [населено място], [улица], представлявано от изпълнителните директори С. П. и К. К., да заплати на КФН сумата от 80 лв. /осемдесет/, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: